

РОДДИНА

Скопје, 27 мај 1918 год.

За година	20 лева
За 6 мѣсеца	10 .
За 3 мѣсеца	5 .

Едѣнь брѣй 10 стѣтякѣ,

ОБЈАВЛЕНИЯ: 1 ЛЕВЪ НА ГАРМОНИДЕНЪ РЕДЪ.

Год. III. Бр. 601.

ВСЪКИ ДЕНЪ.

СКРЪБНА ВЪСТЪ

Съобщаваме на роднини, приятели и познати, че многообичната ни дъщеря и снаха

Васа Цибрева

(40 годишна)

слѣдъ дълго боледуване, прѣдаде Богу духъ на 17 априль 1918 год.

Не слѣдъ дълго, сжщата участъ сполетѣ и дъщеря ни **АНЕТА ЦИБРЕВА** на 17 годишна възраст, като остави насъ въ дълбока скръбъ.

О печалени: майка и баба Евтима, зълви и тет-ки: Домника и Пандора, шура и вуйко Стоянь и Ристо; внуци и братовчеди: Никола, Крумъ и Георги; внуки и братовчедки: Марийка и Мина.

Скопје, 15 май 1918 год.

Едно траурно праздненство.

Годишнината отъ смъртта на подполк. Борисъ Дранговъ.

Градътъ Скопје, както въ старата, така и въ новата ни история е далъ бѣдѣжнати маже и знаменити родолюбци. Ала всички тѣхъ надмива съсъ своитѣ дарования и съ добродѣтелитѣ си полководецътъ подполковникъ Борисъ Дранговъ, който е гордостъ за цѣлото българско племе.

Тъкмо прѣдъ една година въ родния му градъ се получа печалната вѣстъ, че юнакътъ Дранговъ е билъ улученъ отъ неприятелска граната и, докато да получи медицинска помощъ, починалъ отъ бързо и силно кръвоизлияние. Тѣлото на великия покойникъ бѣ прѣвнесено въ Скопје и погребено въ-гържестваемо, при стечението на цѣния градъ, въ двора на храма „Св. Димитър“.

На 26 т. м., послучай годишнината отъ херойската смъртъ на подполковникъ Борисъ Дранговъ, се отслужи на гроба му панахида отъ Н. Високо Прѣосвещество Митрополитъ Неофатъ въ съслужение съ мѣстни свещеници и въ присѣдствението на близкитѣ му, на Началника на областта г. генерала отъ пѣхотата Тошевъ, генералитѣ Протогеровъ, Яковъ и Чаракчиевъ, окр. управителъ г-нь Д-ръ Тихозъ, намирашатѣ се въ града професори и множество гражданки и граждани.

Слѣдъ панахидата неговиятъ другаръ и бившъ бригаденъ началникъ прѣзъ настоящата война, г-нь генералъ Протогеровъ, държа прочувствена и съдържателна рѣчь, съ която направилъ върна характеристика на великия покойникъ, като човѣкъ, българинъ и воинъ.

Прѣдаваме рѣчта въ резюме.

„Борисъ Дранговъ като човѣкъ се проявилъ още на ученическата скамейка въвъ Военното училище, и за това щѣше на смалко да бѣде изключенъ при производството: сграничиха се само да го турватъ на дѣния флангъ, макаръ да бѣше прѣзъ по успѣхъ и способности.

Като човѣкъ съ воля, който отъ любовъ къмъ истината и за благо на отечеството, не се спиралъ прѣдъ никакви опасности, въ-малката отъ които бѣ да изгуби своята кариера, той се показа при пълна свѣтлина слѣдъ Балканската война, когато съ подписа си разкрилъ кува извѣстни дѣйствия и каза твърдѣ горчиви истини, зарадъ което бѣ подведенъ подъ слѣдствие.

Бидейки командиръ на 5. Македонски полкъ въ началото на настоящата война, той също така проявилъ всичкото велчие на своя духъ: поради една клевета нему искаха да отнематъ полка, обаче, когато му бѣ съобщено обвинението, той го посрѣщавъ, безъ да се смуги, съ усмивка на уста, защото знаеше, че той е правъ.

Като човѣкъ съ велика душа, той прѣзъ 1903 год., когато избухна голѣмото Македонско възстание, напусна полка, въ който служеше, — съ рискъ да бѣде най-строга наказанъ, че прави това прѣдъ да получи увольнение, — и се озова въ редоветѣ на борцитѣ за свободата на многострадалната родна земя — Македония.

Тя много сѣ подобитѣ при мѣра и не могатъ да се изброятъ тѣ прѣдъ днешната траурна обстановка.

Като българинъ Борисъ Дранговъ обичаше пламенно България и боготворѣше всичко българско. Обичаше той българската земя, съ нейнитѣ естествени прѣдести, българскиятъ народъ съ неговитѣ добри качества и българската рѣчь, която въ-добри изразява душата на народа ни. Той не можеше да търпи чужда дума; той изучаваше щателно българската рѣчь, защото само съ българска дума въ-добри можеше да прѣдава мислитѣ си и чувствата си на българе.

Като българинъ той взе участие въ Македонското въстание прѣзъ 1903 год.; като таквъ той се излагаше на най голѣмитѣ опасности прѣзъ Балканската и настоящата война; като великъ патриотъ българинъ той и младъ загина!

Като воинъ Дранговъ има млдчия равни на себе си. Той владѣше отлично военнитѣ науки. Добъръ психологъ и педагогъ, той командуваше войницитѣ си, като владѣше тѣхнитѣ души. Горещо любящъ своитѣ юнаци, той бѣ също така обичанъ отъ тѣхъ. Бидейки пѣкъ голѣмъ храбрецъ, той бѣ винаги въвъ веригитѣ, въ окопитѣ и отъ тамъ командуваше дружинитѣ и ротитѣ, въщо твърдѣ трудно.

Г-нь генералъ Протогеровъ завършилъ рѣчта си съ възгласа: „Борисъ Дранговъ не е умрѣлъ; той живѣе въ нашата паметъ, той въчно ще живѣе въ паметта на гредущитѣ поколения и много, много години ще служи за примѣръ на народнитѣ ни водачи; защото нашиятъ народъ има нужда отъ честни, истинолюбиви, самопожертвувателни, умни и съ вѣстни водачи като Дранговъ“.

Слѣдъ панахидата голѣма частъ отъ присѣдстващата се опитиха къмъ дома на покойния, за да изкажатъ своитѣ съболѣзлования на близкитѣ му. Тукъ г-нь генералитѣ отъ пѣхотата Тошевъ прѣдложи да се открие подписка за издигане паметникъ на заслужилния народу си Б. Дранговъ. Избра се веднага комисия за тая цѣль, — имено Христо Матовъ, Тома Карайововъ, Тр. х Божковъ, Петъръ Якимовъ и Г. Бождаровъ, — и вжтрѣ въ нѣколко минути се събраха повече отъ 5000 лъ. Подписката ще се продължи и ижезата на дарителитѣ ще съобщимъ депѣднително.

Д-р
тира.
ману
Жеко
венъ
скъпи
Др
минях
стенди
дружа
На въ
на бѣ
жйор
жвн
дуош
ватат
посрѣ
Слѣд
град
гостит
дата
то бѣ
Прѣз
при р
парка
лътъ
манду
по р
Съз
сѣдн
31 во
взам
Къ
прех
ващ
герм
гости
щада
гдѣ
хораз
се мл
„Св.
бенъ
разг
селан
се уд
обил
Слѣд
потен
ната
моби
изпр
Стру
най д
гария
Съюз
За
ната
град
харь
член
и по
граж
зах
лого
О
Въ
вото
отъ
на
Дар
С
В
К
или
С
на
ста
йто
ста
кам
мен
ти
то
ков
сен
ща
на
З
вси
ния
на
раз
къ
по
яв
по
ва
по
пр
ко
за
во
де